"ईशा-केन-कट-प्रश्न-सुख्ड-साख्वक्य-तित्तिरि"॥) कठसईः, ग्रं, (कठं कछजीवनं स्ट्रूतिति। कठ स्द् + अण्।) श्विः। इति चिकाखश्रेषः॥

कठरः, चि, (कठ + चर्र ।) कठिनः। इति जटाधरः॥ कठणाखा, स्त्री, (यजुर्वेदान्तर्गतां कठेन घोक्ताणाखा।) यजुर्वेदस्य णाखाविशेषः। स्तद्विरगां वेदण्डे इएचम ॥

कठाइकः, प्रं, (कठं कठिनमाइन्तीति । खा + इन् + डः। कठाइः तादशं कं प्रिरोधस्य।) दायूइ-पच्ची। इति प्रव्दरलावनी॥

कठिक्ररः, एं, (कठिं कठिनं जरयित। चुष् वयो-हानौ तस्माात् खर्ण। एषोदरादित्वात् साधुः। यदा चु + शिष्ण् + नाज्ञलकात् + खण् मुम् च।) तुलसीख्दाः। तत्पर्यायः। पर्यासः २ कुठेरकः ३। इत्यमरः। २। ४। ७८॥ ("लोशिका-जातुकपर्याः का-पणूर-जीवक-सुवर्चला-कुरवक-कठिक्षर-कुन्त-लिका-कुरिंग्टकाप्रस्तीनि"॥ इति सुश्रुते द्रष्टः यम॥)

कितनं, चि, (कठ् + हनन्। उग्रादिसते तु र नच्।

"बज्जलसन्यचापि"। उग्रां। २। १। १। १।

किरस्। तत्पर्यायः। कक्खटस् २ क्रूरस् ३

किरोरम् १ निष्ठुरस् ५ दृष्टस् ६ जठरस् ७ स्
किसत् प सूर्तस् १। इत्यसरः। ३। १। ७६॥

खक्खटस् १० कठोलस् ११ जरठस् १२। इति

तद्दीका॥ कर्करस् १३ कठरस् १३। इति जटा
घरः॥ काठरस् १५ कमठायितस् १६। इति

प्रब्दरतावली ॥ स्त्यम् । इति मेदिनी ॥ ("उन्मूलयंख कठिनान् च्यान् वायुरिव हमान्'। कथासरित्सागरे १८। ८८ ॥ तथा कुमारे ४। ५। "न विदीर्यो कठिनाः खलु स्त्रियः"॥

चिप च "भच्छां श्वातिक ठिनान् दन्तरे।गी विव-जेयेत्"। सुश्रते॥).

कठिनं, क्ली, स्त्री, (कठ्+"वज्रलमचापि"। उगां २।८८। इति इनच्।) खाली। इति मे-दिनीश्रव्हरत्नावन्त्री॥

कठिनएछकः, एं, (कठिनं एछकमस्य । एछ खार्थे सन्तायां वा कन्।) कच्छ्यः। इति राजनिर्धेग्छः॥

कठिना, स्त्री, (कठ + इनच्। स्त्रियां टाप्।) गुड़-शर्करा। इति विश्वमेदिन्धौ ॥

किटिनिका, स्त्री, (कट् + इनच् + गौरादिलात् छीष् स्वार्थ कन्। टापि इन्स्यः।) किटिनी। इति हारावनी। खड़ी इति भाषा॥

कितनी, स्त्री, (कितन + गौरादित्वात् छीष्।)

गविका। इति मेदिनी। खड़ी इति भाषा॥
तत्पर्याधः। पाकमुक्का २ खिमलाधातुः ३ कक्खटी ४ खटी ५ खड़ी इं वर्गलेखिका ७। इति
रह्माला॥ धातृपलः ० कितिका ६। इति
हागवली॥ (तथा च हितोपदेशे १।१०।

"गृशागगगगनारुको न पतित कितिनी ससक्षमादं यस्य। तेनास्था यदि सुतिनी वद बन्धा
कोट्टशी नाम"॥)

क्रतिखः, पं, (क्रवित भोजने दुःखं उद्देश या जन-

यति । खतीवितिक्तत्वात् तथात्वं । कठ ग्रोके इति धातोविद्धिकाति दिद्धप्रत्ययः।) कारविद्धः । इत्युद्धाः दिकोषः । करचा इति भाषा ॥ (वाभटे ग्राकव-र्गाणां मध्ये गणितम् ॥ यथा,—

"कठिल्लं केम्बुकं भीतं स कोषातक कर्कभम्। तिक्तं पाके कटुग्राह्वि वातलं कप्रपित्तिव्"॥) कठिल्लकः, एं, (कठिल्ल + खार्थे कन्।) कारवेल्लः।

एनॅग्रेंवा। तुलसी। इति चिकाखभ्रेषः॥ कठी, स्त्री, (कठेन प्रोक्तमधीते या प्राख्यैध्येट-वाचित्वेन जातित्वात् डीष्ट्र। कठप्रोक्तमधीयाना

इत्यर्थः ।) ब्राह्मश्री। इति जटाधरः॥
कठरः, पं, (कठित कच्छेग्य जीवित जीविकां निर्वाइयित। "पतिकठिकुठिगड़िगुड़िदंशिश्यर्थक्"।
उग्रां।१। ५६ इति रुरक्।) कच्छजीवी। दरिहः।
इति सिद्धान्तकौसुद्यासुग्रादिदन्तः॥

कठोरः, त्रि, (कठित पारुखमाचरित। "कठिरिक-भ्यामोरन्" उसां १।६५। इतिकठ + चोरन्॥) कठिनः। इत्यमरः। ३।१। ७६॥ (यघा, मागवते ३। १९। १५।

"प्रवृद्धरोषः स कठारस्रविना •नदन् प्रहत्वान्तरधीयतासुरः"॥

दाक्याः। तथाहि भागवते। ॥।१३।३।
"कठोरदंग्रेभंग्रकौरपद्रतः"॥ खितिविक्तृतः। तत्रैव
६।१२।२। "युगान्ताधिकठोरिजङ्गं"॥
पूर्वाः। तथाहि।

े ''स तप्तकार्त्तसरभाखराम्बरः कठोरताराधिपनाक्कृतकः''।

इति माधः।१।२०॥ "कठोरताराधिपस्य पृर्णेन्दोः" इति तट्टीकायां मिल्लिगाधः॥)

कठोलः, चि, (कठ + खोलच् "कपिगतिगखिकिटि-पटिश्य खोलच्" उगां १। ६०।) कठोरः। इत्य-मरटीकायां नीलकगुठः॥

कड इ ड ज दर्भे। इधे इत्यर्थः। इति कविकत्य-दुमटीकायां दुर्गादासः।(म्बां-चातां-चकं-सेट्-पत्ते उमं-इदित्।) इ कर्म्मीया कर्यद्यते। ज कर्यदित कर्यदेते। ङ कर्यद्यते जनो इष्टः स्थादि-त्यर्थः। चयमात्मनेपदीत्यन्थे। कदाचित् परस्तीप-दांचा जकारः। चनेकार्थतात् तुषापनयने च। (म्बां-चातां-सकां।) "कर्यदेते तर्यदुलं लेकाः"। इति दुर्गादासः॥

कड प्र घरने। दर्पे। इति कविक्ल्यहमः॥ (तुरां— परं-सकं-देर्पे खकं-सेट्।) प्र कड़ती कड़न्ती। प्राचल वेरे तृचारमभेराधे खारावध्ये पटन्ति। तथा च। "कड मर इति धातुः पखते भूतुराधोः कड़ति कड़ति रूपं तृल्यमेव दथोः खात्। तदु-भयगगपाठे कि फलं नेति वार्चं खरक्कत इह भेरः प्रप्रधोरित यसात्" इति। खरकेत इति उरात्तानुरात्त्वस्तितिर्ध्यसंक्षकचतुर्विध्खरकत इत्यधः। इति दुर्गारासः॥

कड इ क भेदे। रुत्तसे। इति कविक ख्यद्रसः॥ (चुरां-परं-सकां-चेट्-इदित्।) इ कस्डियति। इति दुगादासः॥ कड़ः, चि, (कड़ित माद्यतीति। कड़ मदे + पचा-दाच्।) मूर्कः। इति इचायधः॥

कड़कं, स्ती, (कडाते खदाते हित । कड खदने + खच् संज्ञायां कन्। कम्मीया अप् खार्य संज्ञायां वा कन्।) जवयाविश्रेषः। करकच् हित भाषा ॥ तत्पर्व्यायः। सामुद्रम् २ जिलूदम् ३। हित रत्नमाना ॥ अस्य गुग्गः सामुद्रश्र व्हे द्रस्थाः॥ कड़कः, पुं, (कड़ं मादकताश्रातां गमयति जनयित वा कड़ात् गमेर्डः। अन्तर्भूतो ग्राम्नो वा।) सरा-

विश्रेषः। इत्युक्षादिकोषः॥
कड़कुरः, पुं, (कड़ात् भच्चक्षीयतस्डुलारेः सकाशात्
ि प्रियते चिप्यते दूरीिक्रियते इति भावः। कड़ +
शिरतेः कम्नेशि खच्। यदा कड़ं भच्चशीय
श्रस्थादि शिरति उद्गिरित खात्मनः सकाशात्।
ग + खच्।) वृषं इत्यसरः। २। ६। २२। चाग्डा
इति भाषा॥

("नीवारपाकादि कड़क्ररीयै-राम्टायते जानपदैन किचत्"।

इति रघः। ५। ६॥ कड़क्ररं वृषम् खर्चनीति कड़क्ररीया इति तट्टीकायां मिल्लिनाथः॥)

कड़नं, क्ली, (गद्यते सिचतेऽन जलादिकम्। गड़ + जनन् गड़ेरादेखकः।) पान्नविभीषः। इति उत्पादिकीषः॥ (गद्यते सिचतेऽने ।गड़ + सेचने "गड़ेरादेखकः" उत्पाम्। ११०६। इति स्वनन् प्रत्ययः इत्योरिकत्वसारणात् कलनम्॥

कड़मः, पुं, (कड़ + "क्षकिदकिदिन्योऽम्बच्" उग्राम्। ८। पर। इति कड़धातोरम्बच्पत्वयः।) भाकनाड़िका। डाँटा इति भाषा॥ तत्पर्यायः। कलम्बः २। इत्यमरः। २। ८। ३५॥ कीग्राम्। प्रान्तभागः। इति सिद्धान्तकौसुद्धासुग्राद्वितः॥ (कलम्बग्रब्दे विभ्रेषो खेयः॥)

कड़मी, स्त्री, (कड़म्बः कलम्बो भूयसा विद्यते खस्याः। इति खर्णचादित्वात् खच् ततः गौरा-दित्वात् छीष्।) कलम्बीभाकम्। इति भ्रष्ट-रत्नावली ॥ (कलम्बीभ्रष्टे गुगादगोऽस्या वक्तचाः॥)

कड़ारः, पुं, (गड़। सेचने इति + "गड़ेः कड़ च"। उत्थाम्। ३। १३५। इति चारन् कड़ादेशस्य धातोः।) भिन्नलवर्गः। तदर्गयुक्ते चि । इत्यमरः। १।५।१६॥ (यथा माघः। ६।३।

"सविश्वरम्बरविकाणि , चमूसमुखं एथ्वीरजः करभकरहकदारमाणाः"॥)

कड़ारमृखविद्यत् इत्यन्ये इति भ्रतः ॥ दासः। इति भेदिनी ॥

किंतुनः, पं, (क्यां तुना तोननं ग्रह्मं यस एघो-दरादिसात् टस्य डः।) खड्गः। इति प्रव्द-रक्षावनी ॥

कडु कार्कप्रथे। इति कविकल्पह्मः॥ (आं-परं-क्यकं-सेट्।) टवर्गढतीयोपधः। क्रिपि संयोगान्तलोपे कड्। कडुति पद्मस्यालं कर्क्षप्रं स्थादित्वर्थः। इति दुर्गोदासः॥

क्या क्र चार्त्तसरे। इति कविकल्पडमः॥ (अं-